

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM
TỔNG GIÁO PHẬN GALVESTON-HOUSTON
 VIETNAMESE CATHOLICS OF THE ARCHDIOCESE OF GALVESTON-HOUSTON

DŨNG LẠC

8503 S. Kirkwood Rd. - Houston, Texas 77099 - Phone: 281-495-8133
 www.cgvnhouston.org

Tổng Giám Mục: Hồng Y Daniel DiNardo
Giám Mục Phụ Tá: GM. George A. Sheltz

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu
 Đại Diện Đức Tổng Giám Mục
 Chủ Tịch Cộng Đồng Công Giáo VN
 281-495-8133

Hội Đồng Giáo Dân, TGP Galveston-Houston

Chủ Tịch: Ô. Phêrô Võ Tiến Đạt
 Giáo Xứ Đức Kitô Ngôi Lời Nhập Thể
 281-827-9571

Phó CT Nội Vụ: Ô. Phêrô Nguyễn Tài (GXĐMLV)
 281-932-4655

Phó CT Ngoại Vụ: Ô. Phêrô Vũ Đức Phú (GXLD)
 281-777-2229

Tổng Thư Ký: Giuse Nguyễn Văn Hùng (CDSJ)
 832-403-7871

Thành viên: CT ĐHMV các giáo xứ và cộng đoàn

Thánh lễ cuối tuần

GX. CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 8:30; 10:30 am; 6:00 pm

Lm. Giuse Vũ Thành
 Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng
 Pt. Giuse Nguyễn Phẩm
 Pt. Giuse Lê Văn Rô

10610 Kingspoint Rd. - Houston, TX 77075
 713-941-0521

GX. ĐỨC KITÔ NGÔI LỜI NHẬP THỂ

TB: 6:00 pm - CN: 7:00 am; 9:00 am; 11:00 am;
 2:30 pm; 7:00 pm

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu
 Lm. Giuse Bùi Phương Tiên
 Pt. Giuse Nguyễn Sĩ Bạch
 Pt. Phêrô Nguyễn Cường

8503 S. Kirkwood Rd. - Houston, TX 77099
 281-495-8133

GIÁO XỨ ĐỨC ME LA VANG

TB: 6:00 pm - CN: 7:30; 9:15; 11:00 am; 6:00 pm

Lm. Thomas Trần Thiên Ân, OP.
 Lm. Đam Minh Trịnh Thế Huy, OP.
 Lm. Phêrô Phạm Duy Khánh, OP.
 Pt. Micae Nguyễn Kim Khánh

12320 Old Foltin Rd. - Houston, TX 77086
 281-999-1672

GIÁO XỨ ĐỨC ME LÔ ĐỨC

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 9:00; 11:00; 1:15; 6:00

Lm. Anthony Đinh Minh Tiên, OP.
 Lm. Giuse Maria Đỗ Cao Nhân, OP.
 Pt. Giuse Đỗ Nguyên Chương

6550 Fairbanks N. Houston, Houston, TX 77040
 713-939-1906

CỘNG ĐOÀN THÁNH TÂM

TB: 7:00 pm - CN: 1:00

Lm. An Phong Sô Trần Đạt Nhân
 1701 San Jacinto St. - Houston, TX 77002
 713-659-1561 ext. 135

CỘNG ĐOÀN HOLY ROSARY

CN: 3:15; 6:30

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
 3617 Milam St. - Houston, TX 77002
 713-518-2319

Chúa Nhật Phục Sinh, Năm C, Ngày 21-04-2019
Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan 20, 1-9

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Chứng nhân phục sinh

Trong thời sơ khai của Giáo Hội, những lời giảng dạy của các tông đồ mang nội dung chính yếu là sự Phục Sinh của Đức Giêsu. Nội dung giảng dạy này được gọi là Kerygma, Đó cũng các cuộc tranh luận với người Do Thái ngoại. Tại Xêdarê, vua Ácrippa nhân "Họ chỉ tranh luận vấn đề liên quan đến và liên quan đến một chết, mà Phaolô quả sống" (Cv 25, 19). Phục Sinh cũng là phạm đối với cử tọa, Athena, vừa khi

Chúa Giêsu sống lại, thì nhiều người nhạo cười và bỏ về (x. Cv 17, 22-32).

Thực ra, khi Chúa bước ra khỏi mộ, không có môn đệ nào chứng kiến. Ngôi mộ trống là khởi điểm cho những câu hỏi được đặt ra, khiến họ hồi tưởng quá khứ để suy tư những lời Chúa đã nói trước. Thế rồi, họ được gặp Chúa Phục Sinh. Lúc đầu họ còn ngỡ vực, nhưng rất nhanh sau đó, họ đã nhận ra Người. Họ còn được đàm đạo và ăn uống với Người. Nhờ đó mà họ có cảm nhận rất sâu sắc về Đấng Phục Sinh.

Sự phục sinh của Chúa giúp các tông đồ kiên vững lòng tin vào Thầy mình. Trường hợp hai môn đệ trên đường Emmaus là một chứng minh. Trước khi gặp Chúa, các ông mệt mỏi, thất vọng và đang tính bỏ cuộc, nhưng sau khi nhận ra Thầy mình, họ tìm lại nghị lực, vui tươi, phấn khởi và lên đường về Giêrusalem ngay trong đêm ấy. Biện cố Phục Sinh cũng giúp cho họ hiểu hơn về giáo huấn của Chúa Giêsu. Quan niệm của họ về Chúa Giêsu được nhìn với nhãn giới "hậu-phục-sinh" và nhờ đó, họ có một chân dung xác thực về Đấng Thiên Sai.

Chính chứng từ của các tông đồ đã làm nên sức mạnh của cộng đoàn tín hữu tiên khởi và đem lại hiệu quả nhanh chóng của công cuộc truyền giáo. Những người đương thời với tông đồ không nhìn thấy Đấng Phục Sinh, nhưng qua cử chỉ, lời nói và nhất là qua niềm xác tín của những người dân chài chất phác này, họ thấy được Chúa Giêsu đang hiện diện. Họ thấy rằng sự kiện một người đã chết rồi sống lại không thể lý giải được bằng lý trí, nhưng cũng không phải là chuyện tâm phào, vì chứng nhân sẵn sàng lấy mạng sống của mình để làm chứng. Đối diện với các nhà chức trách đạo cũng như đời, những người dân chài hiền lành này lại rất can đảm, không phải bằng một thứ lý luận uyên thâm, nhưng rất đơn giản và chắc chắn: "Phần chúng tôi, những gì tai đã nghe, mắt đã thấy, chúng tôi không thể không nói ra" (Cv 4, 20).

Những chứng nhân Phục Sinh là ai? Đầu tiên, phải kể đến Maria Madalêna, một người đã nghe lời Chúa giáo huấn mà rũ bỏ quá khứ tội lỗi. Kế đến là những tông đồ, những người đã cùng sống với Chúa, đã chứng kiến những phép lạ Người làm. Các tông đồ là những người dân chài ít học. Họ không lý luận uyên thâm thông thái. Họ chỉ nói điều họ đã nghe, đã thấy và đã cảm nhận.

Khi mừng lễ Phục Sinh, tôi được mời gọi trở thành chứng nhân của sự kiện Chúa sống lại. Tuy vậy, để có thể làm chứng về Đấng Phục Sinh, tôi phải biết Người, phải gặp Người và cảm nhận được sự hiện diện của Người trong đời tôi. Tôi không thể làm chứng về một người hay một sự việc mà tôi không biết chắc. Làm chứng nhân cho Đấng Phục Sinh hôm nay đôi khi phải chấp nhận là kẻ "ngược dòng" trong một xã hội xô bồ, phức tạp. Các tông đồ và các thánh tử đạo sau này đã là những người dám đem mạng

là chủ đề trọng tâm giữa Thánh Phaolô cũng như với dân ông Phêttô báo cáo dịp vua đến thăm; với ông ta về một số tôn giáo riêng của họ, ông Giêsu nào đó đã quyết là vẫn Giảng về Đức Giêsu một điều gây vấp như trường hợp ở Thánh Phaolô nói đến

CỘNG ĐOÀN ST. CHRISTOPHER

CN: 4:30

Lm. Giuse Lê Thu

8150 Park Place – Houston, TX 77017
713-645-6614

CD. ST. JUSTIN TỬ ĐẠO

CN: 12:00

Lm. Phêrô Nguyễn Hữu Thăng
Pt. Giuse Trần Văn Nhật

13350 Ashford Point Dr. Houston, TX 77082
281-556-5116

CỘNG ĐOÀN FATIMA

CN: 9:00

Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.
1003 Gulf Bank-Houston, TX 77037
713-732-0132

Giáo xứ Mỹ

có thánh lễ Việt ngữ cuối tuần

TB: 8:00 pm

St. Elizabeth Ann Seton

6646 Addicks Satsuma Rd. Houston, TX 77084
281-463-7878

TB: 7:00 pm

St. Francis de Sales

8200 Roos Rd. Houston, TX 77036
713-774-7475

LIÊN ĐOÀN THIẾU NHI THÁNH THỂ

Tổng Tuyên Úy: Lm. Giuse Lê Thu
Trưởng Phêrô Võ Khanh Tony (GX/CTTĐVN)
832-455-5961

LIÊN HỘI CÁC BÀ ME CÔNG GIÁO

Tổng Linh Hướng: Lm. Giuse Bùi Phương Tiên
Lucia Nguyễn Ngọc Thủy
281-948-2757

LIÊN ĐOÀN LIÊN MINH THÁNH TÂM

Tổng Linh Hướng: Lm. Giuse Vũ Thành
Ông Nguyễn Văn Xuân
832-260-5016

LIÊN ĐOÀN TỔNG ĐO FATIMA

Tổng Linh Hướng: Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng
713-518-2319
Ông Phêrô M. Nguyễn Văn Triệu (Gx. CTTĐ)
281-484-3157

ĐẠO BINH ĐỨC ME (LEGIO MARIE)

Tổng Linh Hướng: Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng
Trưởng Curia Giuse Nguyễn Ngọc Thiên
832-433-2198

PHONG TRẢO CURSILLO

Tổng Linh Hướng:
Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM.
Trưởng Lãnh Đạo: Maria Nguyễn Thu Trang
713-303-7982

LH. ĐOÀN DÒNG BA ĐA MINH

Tổng Linh Hướng: Lm. Đỉnh Minh Tiên, OP
Ông Cao Văn Thuận (Giáo Xứ Lộ Đức)
281-859-8268

TUYÊN ÚY NHÀ THƯƠNG

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng
713-757-1000 ext. 1624

PHÁT THANH TIN YÊU

Tuyên Úy: Lm. Gioan Trần Đình Khả
10135 West Rd.
Houston, TX 77064
281-955-7328

Website

Cộng Đồng Công Giáo VN - Houston
www.cgvnhouston.org
Phụ Trách: Pt. Giuse Trần Văn Nhật
nth@nguoinhieu.org
713-870-8955

sống mình để "đặt cược" cho lời chứng về Chúa Giêsu, Đấng đã chết và đã sống lại. Một chứng từ được cam kết bằng mạng sống sẽ có tính thuyết phục mạnh mẽ và làm cho người khác tin. Xác tín nơi Đấng Phục Sinh, các tông đồ khi bị đánh đòn và bạc đãi, lại "hân hoan bởi được coi là xứng đáng chịu khổ nhục vì danh Đức Giêsu" (Cv 5, 41).

"Bà Maria ơi, trên đường bà thấy những gì? Xin kể cho chúng tôi nghe" (Ca Tiếp liên lễ Phục Sinh). Ngày hôm nay, xung quanh tôi, có biết bao người đang đặt câu hỏi này cho tôi. Tôi đã thấy những gì? Tôi có gặp Đấng Phục Sinh giữa đời tôi hay không? Sự hiểu biết Chúa của tôi có thâm sâu đến mức tôi có thể kể cho mọi người nghe về Người? Hay tôi chỉ biết Chúa như một nhân vật của huyền thoại hoặc một nhân vật của lịch sử. Sự hiểu biết Chúa phải dẫn tôi đến việc biến đổi canh tân cuộc đời, để tôi được sống lại với Chúa. Nói cách khác, chính Chúa Phục Sinh sống trong tôi và làm đổi mới tâm can cuộc đời tôi, đến mức "tôi sống, nhưng không còn phải là tôi, mà là Đức Kitô sống trong tôi" (Gl 2, 20). Đối với những người đang đau khổ vì bệnh tật, vì đói nghèo, vì bất công, tôi làm thế nào để kể cho họ nghe về Đấng Sống Lại đã đến nâng đỡ hai môn đệ trên đường Emmaus, giúp họ tìm lại nghị lực và niềm tin? Với những người đang sống trong chia rẽ bất hòa, tôi làm thế nào để kể cho họ nghe về Đấng Sống Lại đang yêu thương tha thứ? Chứng từ Phục Sinh phải đến từ cuộc sống an bình, vui tươi và thâm đượm ân sủng.

Hiểu được như trên, mỗi tín hữu sẽ trở thành một chứng nhân của Đấng Phục Sinh giữa đời thường. Họ sẽ làm lan tỏa đến mọi môi trường cuộc sống niềm vui của Tin Mừng và tình yêu thương của Thiên Chúa là Cha của gia đình nhân loại.

+Gm Giuse Vũ Văn Thiên

CHÚA ĐÃ SỐNG LẠI! HALLELUYA!

Trong suốt Mùa Chay, nhất là Tuần Thánh, đỉnh cao là đêm Vọng Phục Sinh, chúng ta được Giáo Hội mời gọi chúng ta hướng về Quê Trời, cõi bỏ con người cũ, mặc lấy con người mới là chính Đức Kitô. Từ bỏ tội lỗi để sống xứng đáng là con cái Chúa. Ra khỏi bóng tối để đi vào Ánh Sáng. Những ý nghĩa này, đã được các nghi thức tối hôm qua diễn tả thật rõ nét. Thánh lễ giờ đây, chúng ta được Giáo Hội mời gọi hãy hân hoan hát lên bài ca "**Chúa Đã Sống Lại! Halêluia!**" và hãy loan tin vui này đến tận cùng trái đất. Nhưng điều quan trọng là làm sao chúng ta tin? Làm sao chúng ta dám loan truyền Chúa đã sống lại? Dựa vào đâu để xác tín điều đó?

1. Ngôi mộ bị bỏ trống?

Bài Tin Mừng chúng ta vừa nghe, thuật lại sự kiện Chúa Phục Sinh. Bắt đầu từ việc bà Maria Mácđala đi ra mộ, mang theo thuốc thơm để sức xác Chúa. Khi tới nơi, bà ngỡ ngàng vì những gì hiện lên trước mắt bà. Tàng đã không lộ đã lăn ra khỏi mộ. Như vậy, theo linh tính, bà biết rằng xác Chúa không còn trong đó. Phải chăng người ta đã mang xác Chúa đi chỗ khác? Có thể là do một hoặc nhiều người đã lấy cắp xác Chúa? Bà liền chạy về báo cho các môn đệ, và Phêrô cùng với Gioan đã chạy tới, nhưng tiến thêm một bước nữa, cả hai ông đều vào và thấy khăn vải quấn người Đức Giêsu cũng như khăn che đầu vẫn còn đó. Một trong hai ông đã tin, đó là Gioan. Sự kiện ngôi mộ trống đã rõ ràng. Chắc chắn không còn xác Đức Giêsu trong đó. Nhưng Chúa đã sống lại hay bị mang đi hoặc bị đánh cắp? Tin Mừng cho chúng ta thấy có những suy nghĩ trái chiều. Maria Mácđala thì cho rằng: "*Người ta đã đem Chúa đi khỏi mộ; và chúng tôi chẳng biết họ để người ở đâu*" (Ga 20, 2b). Với các Kinh Sư, Luật Sĩ,

Ban Điều Hành Bản Tin Dừng Lạc

Ô. Nguyễn Văn Mẫu	713-231-6242	- mauvnguyen@yahoo.com
Ô. Nguyễn Đức Chính	713-269-0554	- chinhandhuong@gmail.com
Ô. Nguyễn Văn Thăng	832-661-3076	- thangnguyen031464@gmail.com
Ch. Hiền Lê	281-495-8133	- dunglacad@gmail.com

Muốn nhận Bản Tin Dừng Lạc qua email xin gửi điện thư yêu cầu về:
mauvnguyen@yahoo.com hay BTDL_Gal_Houston-subscribe@yahoogroups.com

Chương Trình Phát Thanh Tin Yêu: Saigon-Houston làn sóng 900 AM
từ 4:00 đến 4:45 chiều Chúa Nhật

Phụ Trách

AC. Trần Tú - Mai Dung	281-467-5223	- Traneight1117@sbcglobal.net
AC. Nguyễn Lập - Huệ	281-253-9761	- lap.nguyen@yahoo.com
A. Đỗ Minh Tân	281-736-7970	- tanm1000@gmail.com
AC. Nguyễn Lương - Anna Phương	832-816-3402	- lnguyen999@yahoo.com

Đại Chung Viện St. Mary
713-686-4345

MUC VỤ GIỚI TRẺ

Lm. JBA Trần S. Steven, CSSR
713-433-9836
Lm. Nguyễn Cao Trường Sơn
832-788-1636

MUC VỤ GIA ĐÌNH

Lm. Giuse Châu Xuân Báu, CSSR
713-681-5144 ext. 107

ỦY BAN PHUNG VỤ

Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng
832-425-5116

ỦY BAN THÁNH NHẠC

Lm. Christopher Nguyễn Cường
281-356-2000

ỦY BAN GIÁO LÝ

Lm. Đinh Minh Tiên, OP
713-732-0132

**ỦY BAN CÔNG LÝ
HÒA BÌNH - LIÊN TÔN**

Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM
281-575-7246

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
713-529-4854

DÒNG CHÚA CỨU THÊ

3417 W. Little York Road
Houston, TX 77091
713-681-5144

DÒNG NỮ ĐA MINH

5250 Gasmer Drive
Houston, Texas 77035
713-723-8250

TU XÁ THÁNH ĐA MINH

12314 Old Foltin Road
Houston, TX 77086
281-999-4928

DÒNG NỮ LA SAN

14562 Cypress N. Houston
Cypress, TX 77429
281-894-7756

DÒNG MẾN THÁNH GIÁ

8138 Lynn St.
Houston, TX 77017
346-571-5116

DÒNG CHÚA THÁNH THẦN

4410 Yoakum Blvd.
Houston, TX 77006
713-529-0405

TU HỘI TÂN HIÊN

20303 Kermier Road
Waller, TX 77484-8743
832-923-7784

TU HỘI GIA ĐÌNH

ME MARIA THẨM VIÊN

11663 Quinn Ridge Way
Houston, TX 77038
713-518-2977

Thượng Tế...và những kẻ chủ mưu giết Đức Giêsu, sau khi nghe tin Chúa đã sống lại thì đã dàn dựng một vở kịch nhằm vu không cho các môn đệ, đồng thời bảo các lính canh thế này: “Ban đêm đang lúc chúng tôi ngủ, các môn đệ của hắn đã đến lấy trộm hắn đi. Nếu sự việc này đến tai quan Tổng trấn, chính chúng tôi sẽ dàn xếp với quan và lo cho các anh được vô sự” (Mt 28,13-15).

Tuy nhiên việc phao tin là các môn đệ lấy cắp xác Đức Giêsu không khả tín cho lắm vì những lý do:

- Các môn đệ là những người ít học, đơn sơ chất phác. Những người chủ mưu giết Đức Giêsu thì có cả một kế hoạch (x. Mt 27, 62-66; 28, 13-15).

- Khả năng chuyên môn của các môn đệ là chài lưới, thu thuế...Còn đội lính canh giữ Đức Giêsu thì tinh nhuệ và sắc bén (x. Mt 27, 62 - 66).

- Các môn đệ đang trong tình trạng sợ sệt, không thể nào lấy cắp xác Chúa mà vẫn ung dung xếp những giải khăn gọn gàng được (x. Ga 20: 18-19).

- Các môn đệ là những người thụ động. Lính canh là những người chủ động...

Như vậy, không có thể bày đặt ra chuyện Chúa đã sống lại để rồi lừa dối được. Gioan đã hiểu điều đó nên ông đã tin.

Tuy nhiên, nếu chỉ có chứng cứ về ngôi mộ trống thì không thuyết phục cho lắm. Sự kiện này chỉ có tính cách khai mở và là dấu chỉ của sự Phục Sinh mà thôi. Bằng chứng cho thấy vẫn còn nhiều giả thiết trái ngược nhau được đưa ra. Vậy, chúng ta còn dựa vào đâu nữa?

2. Những lần Đức Giêsu hiện ra và những lời Đức Giêsu đã báo trước.

Đức Giêsu sống lại, Ngài đã hiện ra với rất nhiều người, có những lúc trong nhà, trên đường, ngoài bãi biển. Trong số những người được Chúa hiện ra, chúng ta gặp những tên tuổi và những nhóm người như: hiện ra cho Maria Mácđala (x. Ga 20, 11- 18); với các phụ nữ đi ra viếng mộ Ngài (x. Mt 28, 9-10; Mc 16, 9; Ga 20, 11-18); hiện ra với 2 môn đệ trên đường về Emau (x. Mc 16, 12-13; Lc 24, 13-35); hiện ra với các môn đệ khi các ông đang họp kín, trong đó có Tôma (x. Ga 20, 19-29); bên bờ hồ Giênêdarét (Ga 21); phép lạ đánh cá (x. Ga 21, 1- 14).v.v... ; và hiện ra tại Galilê, sai các môn đệ đi rao giảng Tin Mừng (x. Mt 28, 16-20; Mc 16: 14 -18; Lc 24: 36-49; Ga 20: 19-23; Cv 1: 6-8). Những lần hiện ra, có những nhận thức khác nhau, và việc nhận thức này được thực hiện theo nhiều mức độ khác nhau:

- Nhận ra khuôn mặt Đức Giêsu (x. Ga 20, 20. 27)

- Nghe thấy những gì Ngài nói (x. Ga 20, 16);

- Những hành động Chúa làm (x. Lc 24, 35);

- Hiểu Kinh Thánh (x. Lc 24, 27. 45).

Mặt khác, đây chính là sáng kiến từ phía Đức Giêsu: Ngài đến gặp họ (x. Mt 28, 9);

Ngài tiến lại gần các môn đệ, đến ở giữa họ, hiện ra với họ (x. Lc 24, 15), đón gặp họ, cùng đi với họ, và ở lại với họ (x. Lc 20, 14; 21, 4).

Sự kiện Đức Giêsu hiện ra và việc nhận ra Ngài đã được tông đồ Tôma đáp lại cách tuyệt đối sau khi đã xỏ ngón tay vào lỗ đinh, thọc bàn tay vào cạnh sườn: “Lạy Chúa tôi, lạy Chúa của tôi” (Ga 20, 28). Mặt khác, Đức Giêsu còn ra dấu hiệu về việc làm chứng và sứ vụ. Đồng thời, những lần hiện ra, Ngài còn hứa hẹn và loan báo sẽ trao ban Chúa Thánh Thần đến để trợ giúp, đồng hành với các ông trong sứ vụ.

Cuối cùng, Đức Giêsu đã mở lòng trí các ông, để các ông nhớ lại tất cả những điều đã được báo trước trong Kinh Thánh và chính Ngài đã nói cho các ông trước khi lên Giêrusalem để chịu chết: “Thầy đi Giêrusalem, chịu nhiều đau khổ do các kỳ mục, các thượng tế và kinh sư gây ra, rồi bị giết chết, và ngày thứ ba sẽ sống lại” (Mt 16, 21).

Các bằng chứng đã rõ. Chúng ta không thể không tin được. Chỉ có cô chấp và chai lì trong ích kỷ, tội lỗi... thì mới không tin mà thôi.

Như vậy, sự kiện Đức Giêsu sống lại là một biến cố lịch sử, với những chứng từ lịch sử được tất cả bốn sách Tin Mừng ghi lại; ngôi mộ trống, khăn liệm xếp ngay ngắn gọn gàng, Đức Giêsu đã nhiều lần hiện ra cùng ăn uống và đàm đạo với các môn đệ, sai các môn đệ đi rao giảng Tin Mừng, và hứa sẽ đồng hành với các môn đệ mọi ngày cho đến tận thế qua việc trao ban Chúa Thánh Thần, và điều quan trọng nhất đó là những lần Ngài đã báo trước.

3. Sự kiện Đức Giêsu sống lại và niềm tin của chúng ta.

“**Chúa Đã Sống Lại! Halêluiva!**” đó là tiếng hô vui mừng của Phêrô, của Gioan, của các tông đồ..., và của mọi thế hệ Kitô hữu. Đó là niềm tin của Giáo Hội hơn 2000 năm qua, là Tin Mừng trọng đại không chỉ cho các môn đệ Đức Giêsu mà thôi, nhưng còn cho tất cả mọi người, mọi dân tộc, bởi vì: “Nếu Đức Kitô đã không sống lại, chúng ta là những người khôn khố nhất trong mọi người” (1Cr 15, 19), và niềm tin của chúng ta trở nên hão huyền, lời rao giảng là vô cơ. Nhưng Ngài đã sống lại và đã phục sinh tâm hồn chúng ta, biến chúng ta thành con người mới: “Nếu Thần Khí của Đấng đã làm cho Đức Giêsu sống lại từ cõi chết ngự trong anh em, thì Đấng đã làm cho Đức Giêsu sống lại từ cõi chết, cũng sẽ dùng Thần Khí của Người đang ngự trong anh em, mà làm cho thân xác của anh em được sự sống mới” (Rm 8, 11). Đây quả là Tin Mừng, và Tin Mừng đó phải được vang xa đến tận chân trời góc biển. Cái chết không còn là tiếng nói cuối cùng, bởi vì sau sự chết là sự sống lại, qua đau khổ là vinh quang. Sự kiện Chúa Phục Sinh, đem lại cho chúng ta niềm hy vọng cũng được Phục Sinh như Ngài.

Đọc tiếp trang 11 →

ĐTC Phanxicô: Tất cả chúng ta đều là tội nhân và cần sự tha thứ

Như chúng ta cần lương thực hàng ngày thế nào thì chúng ta cũng cần được tha thứ như thế. Chúng ta nợ Thiên Chúa về mọi sự chúng ta có, như là quà tặng đến từ Người: sự sống, cha mẹ, bạn hữu, vũ trụ, ... Chúng ta biết yêu thương vì chúng ta được yêu thương, biết tha thứ vì chúng ta được tha thứ.

Trong bài giáo lý trình bày với các tín hữu trong buổi tiếp kiến sáng thứ Tư 10.04.2019, ĐTC nói về lời cầu xin trong Kinh Lạy Cha: “Xin tha nợ cho chúng con như chúng con cũng tha kẻ có nợ chúng con”. ĐTC nhắc rằng không ai trong chúng ta là người hoàn hảo, dù là người thánh thiện nhất trong chúng ta; chúng ta cần được tha thứ để cũng biết tha thứ.

Chúng ta cần sự tha thứ của Chúa mỗi ngày.

Bắt đầu bài giáo lý, ĐTC khẳng định rằng chúng ta cần sự tha thứ của Chúa. Sau khi đã xin Chúa ban cho cơm bánh hàng ngày, Kinh Lạy Cha đi vào trong lĩnh vực các mối tương quan của chúng ta với tha nhân. Chúa Giêsu dạy chúng ta cầu xin Chúa Cha: “Xin tha nợ cho chúng con, như chúng con tha cho những người mắc nợ chúng con” (Mt 6, 12). Chúng ta cần lương thực như thế nào thì chúng ta cũng cần sự tha thứ như thế. Mọi ngày.

Không ai là người hoàn hảo.

Trước hết, Kitô hữu cầu xin Chúa Cha để các “món nợ” của mình được tha thứ; đó là các tội lỗi của mình, những điều xấu mà mình đã làm. Đây là sự thật đầu tiên của mọi lời cầu nguyện: ngay cả nếu chúng ta là những con người hoàn hảo, ngay cả nếu chúng ta là những vị thánh được tôi luyện, không bao giờ đi chệch ra khỏi đời sống tốt lành, thì chúng ta vẫn luôn là những người con mắc nợ Chúa Cha mọi thứ.

Kitô ngạo là thái độ nguy hiểm nhất trong đời sống Kitô giáo.

Tiếp đến, ĐTC lưu ý rằng: Thái độ nguy hiểm nhất trong đời sống Kitô giáo là sự kiêu ngạo. Đó là thái độ của những người đứng trước Thiên Chúa và nghĩ rằng mọi điều mình làm luôn đúng, đối với Chúa: người kiêu ngạo tin rằng anh ta không có sai lỗi nào. Giống như người Phariseu trong dụ ngôn, ở trên đền thờ và nghĩ đến việc cầu nguyện, nhưng thực tế là ông ta tự khen ngợi mình trước mặt Thiên Chúa: “Lạy Chúa, con cảm tạ Chúa, bởi vì con không những người khác”. Những người cảm thấy mình hoàn hảo, những người phê bình chỉ trích người khác, là những người kiêu ngạo. Không ai trong chúng ta là người hoàn hảo.

Trái lại, người thu thuế, đứng ở cuối đền thờ, một tội nhân thất vọng về

chính mình, dừng lại ở ngưỡng cửa đền thờ, cảm thấy mình không xứng đáng đi vào đền thờ và tin thác vào Lòng Thương Xót của Thiên Chúa. Và Chúa Giêsu nhận định: “Người này, khác với người kia, khi trở về nhà đã được nên công chính” (Lc 18, 14), nghĩa là được tha thứ, được cứu độ. Tại sao? Bởi vì ông ta không kiêu ngạo, bởi vì ông ta nhận ra những giới hạn và tội lỗi của mình.

Tội kiêu ngạo rất “tinh tế” và nguy hiểm.

ĐTC nhận định rằng: Có những thứ tội chúng ta có thể nhìn thấy và có những thứ tội mà chúng ta không nhìn thấy, những tội được ẩn dấu. Có những tội nghiêm trọng, gây ồn ào, nhưng có những thứ tội “tinh tế”, làm tổn thương con tim mà cả chúng ta cũng không nhận ra chúng. Tội xấu nhất trong các thứ tội này đó là sự kiêu căng, thứ tội có thể lây nhiễm cả những người sống một cuộc sống đạo đức sốt sắng. Ngài đưa ra một ví dụ: Có một nhà dòng nữ kia, vào những năm 1600-1700, vào thời Jansenism, rất nổi tiếng. Họ là những nữ tu vô cùng hoàn hảo và họ nói rằng mình vô cùng trong sạch giống như các thiên thần vậy. Nhưng họ kiêu ngạo như ma quỷ. Đó là một điều xấu. Tội lỗi chia rẽ tình huynh đệ; tội lỗi khiến chúng ta xem mình tốt lành hơn người khác, làm cho chúng ta tin rằng mình giống như Chúa.

Ngược lại, trước mặt Thiên Chúa, tất cả chúng ta đều là tội nhân, và chúng ta có lý do để đâm ngực, như người thu thuế ở đền thờ. Thánh Gioan viết trong thư thứ nhất của Ngài: “Nếu chúng ta nói chúng ta không có tội, chúng ta tự lừa dối mình, và sự thật không ở trong chúng ta” (1 Gv 1, 8). Nếu bạn muốn lừa dối chính mình thì hãy nói rằng bạn không có tội: bạn đang lừa dối.

Chúng ta nợ Thiên Chúa tất cả.

Chúng ta mắc nợ bởi vì trước hết, trong cuộc sống này, chúng ta đã nhận được rất nhiều: sự hiện hữu, một người cha và một người mẹ, tình bạn, những điều kỳ diệu trong vũ trụ ... Ngay cả khi chúng ta trải qua những ngày khó khăn, chúng ta phải luôn nhớ rằng cuộc sống là một cuộc sống là một hồng ân, là phép lạ mà Thiên Chúa đã làm từ những không.

“Mầu nhiệm của mặt trăng”: yêu thương vì được yêu thương; tha thứ

vì được tha thứ.

ĐTC dùng ý tưởng “mầu nhiệm của mặt trăng” để giải thích rằng chúng ta là người mắc nợ vì ngay cả khi chúng ta có thể yêu thương, không ai trong chúng ta có khả năng yêu thương chỉ bằng sức lực của mình. Tình yêu thật sự ... chúng ta có thể yêu thương, nhưng với ơn Chúa. Không ai trong chúng ta tỏa sáng bằng chính ánh sáng của mình. Có một điều mà các thần học gia cổ xưa gọi là “mầu nhiệm của mặt trăng” không chỉ trong căn tính của Giáo Hội, mà cả trong lịch sử của mỗi người chúng ta. Nghĩa là gì? Giống như mặt trăng không có ánh sáng của chính nó: nó phản chiếu ánh sáng của mặt trời. Cả chúng ta cũng thế. Chúng ta không có ánh sáng của chính mình: ánh sáng chúng ta có là phản chiếu ân sủng của Thiên Chúa, là phản chiếu ánh sáng của Thiên Chúa. Nếu bạn yêu thương là bởi vì có một người, không phải là bạn, đã mỉm cười với bạn khi bạn còn là một đứa trẻ và dạy bạn đáp trả lại bằng một nụ cười. Nếu bạn yêu thương là bởi vì một ai đó ở bên cạnh bạn đã đánh thức tình yêu ở trong bạn, làm cho bạn hiểu ý nghĩa của sự hiện hữu ở trong người này như thế nào.

Chúng ta thử lắng nghe câu chuyện của người nào đó đã hành động sai lầm: một tù nhân, một người bị kết án, một người nghiện ma túy... chúng ta biết rất nhiều người sai lầm trong cuộc sống. Không kể đến trách nhiệm, vốn luôn là của cá nhân, đôi khi bạn tự hỏi ai là người có lỗi trong sự sa ngã của người này, có phải chỉ là lương tâm của anh ta, hay là lịch sử của sự thù hận và bỏ rơi mà người đó đã trải qua.

Và đây là mầu nhiệm của mặt trăng: chúng ta yêu thương, trước hết bởi vì chúng ta được yêu thương, chúng ta tha thứ bởi vì chúng ta được tha thứ. Và nếu ai đó không được chiếu sáng bởi ánh sáng của mặt trời thì sẽ trở thành giá lạnh như trái đất trong mùa đông.

Làm sao chúng ta không nhận ra rằng, trong chuỗi tình yêu xảy đến trước trong cuộc đời chúng ta, cũng có sự hiện diện quan phòng của tình yêu Thiên Chúa? Không ai trong chúng ta kính yêu Chúa như Người đã yêu thương chúng ta. Chỉ cần đặt mình trước cây Thập Giá để nhận ra sự bất tương xứng: Người đã yêu chúng ta và luôn yêu thương chúng

Đọc tiếp trang 11 —>

Cuộc sống rất ngắn. Đừng lãng phí nó bởi nỗi buồn. Hãy là chính mình, luôn vui vẻ, tự do, và trở thành bất cứ gì bạn muốn.

Thượng Đế cho mỗi người chỉ một cuộc sống trên trần gian. Dù trường thọ hay đoản thọ, dù giàu hay nghèo, dù hạnh phúc hay đau khổ, mỗi người chỉ có một cuộc đời. Cuộc sống này được so sánh như bàn cờ, mỗi nước cờ là một nước đi.

Vì thế, cần phải khôn ngoan thận trọng để không hối hận về việc mình đã làm, để mỗi hành vi cử chỉ đều đem lại những điều tốt đẹp cho bản thân, cho gia đình và xã hội xung quanh. Người biết tận dụng thời gian Thượng Đế ban cho mình để tạo dựng môi thân thiện, sống bao dung hài hòa với tha nhân, đó là người sống đẹp.

Sống trên đời, mỗi người cần chọn lựa cho mình một hướng đi. Có tác giả gọi đó là “sứ mạng cuộc đời – Mission of life”. Thượng Đế ban cho con người những ân huệ không giống nhau. Sự khác biệt ấy tạo nên một cộng đồng nhân loại phong phú, sinh động. Có người sống ở thành phố, người khác sống ở thôn quê. Có người đam mê việc viết lách, người khác lại hăng say với việc cấy bừa. Điều quan trọng là mỗi người tìm ra sứ mạng của mình trong cuộc sống, để chọn lựa và quyết định tương lai cho mình. Ai chọn đúng hướng đi cho cuộc đời, sẽ tìm thấy niềm vui. Cuộc sống đối với họ sẽ lạc quan và tươi đẹp.

Các nhà nghiên cứu xã hội cho rằng, các bạn trẻ ở tuổi từ 25 đến 30 là tuổi quyết định hướng đi cho đời mình. Hướng đi ấy là một nghề nghiệp (làm nghề gì?), một bậc sống (lập gia đình, sống độc thân hay đi tu?). Nếu ở tuổi “tam thập nhi lập” mà chưa quyết định mình sẽ làm nghề gì, thuộc lãnh vực nào, thì người đó khó mà có tương lai ổn định. Không có định hướng, người trẻ phó mặc tương lai cho may rủi, sống dựa vào người khác và để cuộc đời trôi như đám bèo, bông bèo theo dòng nước. Vì thiếu định hướng và kiên định, một số người thay đổi nghề nghiệp như con chim chuyen cánh. Họ thiếu kiên nhẫn, không chịu học hỏi để có một nghề nghiệp chuyên môn, khi thấy khó thì thất vọng bi quan và muốn bỏ cuộc.

Nhiều bạn trẻ khác, khi chọn những

tiêu chí cho tương lai, lại dựa vào những lợi lộc phù phiếm chóng qua, mà không trau dồi kiên thức cơ bản làm nền tảng cho sự nghiệp tương lai. Vì thế, họ dễ gặp thất bại do thiếu hiểu biết và thiếu kinh nghiệm trường đời. Sáng suốt chọn lựa cho mình một tương lai, phù hợp với khả năng của mình, khiêm tốn học hỏi và kiên định trong sự lựa chọn ấy, đó là người sống đẹp.

Con người sống trên trần gian không phải là những ốc đảo cô đơn riêng rẽ, nhưng là những nhân vị có liên đới và phụ thuộc lẫn nhau. Vì thế, cần có tương quan thân thiện với những người mình chung sống. Khung cảnh gần gũi nhất là gia đình, rồi đến xóm làng, xứ đạo, quê hương xứ sở. Có những người tính tình dễ thương, đi đến đâu được người ta mến mộ, nhưng cũng có những người khó tính, đi đến đâu trở thành gánh nặng, thậm chí nổi kinh hoàng cho người khác. Có những người sống vì tha nhân, “mình vì mọi người, mọi người vì mình”; nhưng cũng có những người sống ích kỷ, khép kín, “cháy nhà hàng xóm bình chân như vại”. Sống trên đời, tư cách của một người được đánh giá không phải dựa trên sự giàu có hay nghèo nàn, mà dựa trên mối tương quan của người đó với cuộc sống xung quanh. Trong xã hội của chúng ta, mặc dù bị ảnh hưởng bởi nếp nghĩ ích kỷ quan liêu, nhưng vẫn có nhiều gương sống đẹp, thể hiện qua mối quan tâm đến người nghèo khó và bất hạnh. Đó là những thiện nguyện viên cộng tác bảo vệ môi trường hay điều hòa giao thông; những thầy cô giáo hy sinh lên vùng cao, những tu sĩ phục vụ người cùi; những người lái xích lô, tuy nghèo nhưng sẵn sàng trả lại tiền bạc hay tài sản của người để quên. Trước nỗi khổ của đồng bào vùng lũ lụt, nhiều người đã chia sẻ và đến tận nơi để đem cho đồng bào sự trợ giúp tinh thần cũng như vật chất. Có những tổ chức mang danh nghĩa tôn giáo, đoàn thể, nhưng cũng có nhiều nhóm không mang một danh nghĩa nào, mà chỉ đơn giản là tình người, hầu đem lại chút nâng đỡ cho những người đang thiếu thốn cơ hàn. Họ là những người thể hiện nét sống đẹp, tỏa sáng giữa cuộc đời còn nhiều tăm tối và tiêu cực.

Sống trên đời, cần có lương tâm, đạo đức. Ông Bà ta dạy: “Đói cho sạch, rách cho thơm”, “nghèo nhưng không hèn”. Giữa con lốc của cuộc sống hừng hực, nhiều người không để ý tới cái “sạch” và cái “thơm”. Sự mặc cảm về cái đói và cái nghèo đã làm họ mất lương tri. Họ để cho những tham vọng lợi lộc điều khiển những hành vi và lối sống. Họ bán rẻ lương tâm, chạy theo hấp lực của đồng tiền và làm bất kỳ việc

gì miễn là đem lại cho họ lợi nhuận. Cô nhân dạy chúng ta: “Có đức mặc sức mà ăn”.

Và, đây là giáo huấn của Chúa: “Trước hết hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa và đức công chính của Người, còn tất cả những thứ kia, Người sẽ thêm cho” (Mt 6, 33). Kinh nghiệm thực tế cho chúng ta thấy, người nào sống có tâm, có đạo đức thì Chúa sẽ ban cho họ của cải, sức khỏe và niềm vui. Người nào sẵn sàng quảng đại cho đi, Chúa sẽ cho lại cách dồi dào. Người Phật tử tin rằng ai gieo nhân nào, sẽ gặt quả nấy. Người Kitô hữu tin rằng ai gieo yêu thương, sẽ gặt hòa bình, ai gieo tai họa, sẽ gặt khổ đau. Chúa Giêsu đã nói: “Anh em hãy tha thứ, thì sẽ được Thiên Chúa thứ tha. Anh em hãy cho, thì sẽ được Thiên Chúa cho lại. Người sẽ đong cho anh em đấu đủ lượng đã dẫn, đã rắc và đầy tràn, mà đổ vào vạt áo anh em. Vì anh em đong bằng đấu nào, thì Thiên Chúa sẽ đong lại cho anh em bằng đấu ấy” (Lc 6, 37-38). Chắc hẳn mỗi chúng ta đều kinh nghiệm về điều này. Người sống đẹp chắc chắn sẽ gặt hái niềm vui và sẽ được ân thưởng dồi dào.

Trong xã hội hôm nay, một hiện tượng tác động đến lối sống của nhiều người, đó là tâm lý đám đông. Người ta làm điều họ điều kia, không xét đến tính luân lý của sự việc, mà vì có nhiều người xung quanh suy nghĩ và hành động như thế. Những việc làm, tự nó là không tốt, nhưng vì có nhiều người làm, nên một lúc nào đó trở thành điều được phép làm. Ví dụ như vấn đề ly dị, phá thai, sống thử trước hôn nhân, đút lót, hối lộ... Nhiều người chép miệng: thế gian bây giờ có khối người như thế! và dường như họ cảm thấy “an tâm” khi dựa trên lối biện minh này. Người sống đẹp không để cho cuộc sống của mình bị đưa đẩy xu thời theo tâm lý đám đông, nhưng lấy chân lý và sự thật làm kim chỉ nam cho đời mình. James, một đại úy hải quân Hoa Kỳ, năm 1966 bị giam ở Hỏa lò Hà Nội.

Trong cảnh tăm tối của tù ngục, anh đã cầu nguyện: “Lạy Chúa, xin cho con sức mạnh và lòng kiên quyết. Đúng vẫn là đúng cho dù không ai đúng cả; còn sai vẫn là sai cho dù mọi người đều sai hết”. Đó là tâm tình và lối sống của một người không bị dòng đời lôi cuốn và làm cho “đôi màu”, nhưng vững vàng tín thác vào Chúa, vì tin rằng Ngài là chủ của lịch sử.

Thiên Chúa cũng là trọng tài phân minh xét xử hành vi và lối sống của con người. Người sống theo sự thật nhiều khi phải chấp nhận nhiều nghịch lý, giống như người lội ngược dòng, bởi không suy nghĩ giống như quan điểm của người đương thời. Một người tôn

trọng giao thông, thấy đèn đỏ thì dừng lại. Một xe khác đang sau tông phải, người lái xe mắng người dừng trước đèn đỏ là người “dở hơi”. Xã hội của chúng ta hôm nay có khá nhiều suy nghĩ như thế. Họ không muốn chấp nhận những quy định luật lệ, vì coi đó là những điều ràng buộc, làm mất “tự do” của con người. Người sống đẹp là người vững vàng trước mọi dư luận. Họ sống theo lương tâm và lẽ phải, không để cho dư luận và đám đông lôi kéo.

Mục đích giáo huấn của Tin Mừng là giúp con người sống đẹp. “Anh em hãy nên hoàn thiện, như Cha anh em trên trời là Đấng hoàn thiện” (Mt 5, 48). Hoàn thiện là gì nếu không phải là một cuộc sống tốt lành trước mặt Chúa và đối với anh chị em?

Tin Mừng như chất men thấm đượm cuộc sống của người tín hữu, như ánh sáng soi rọi và chỉ lối cho họ bước đi, nhờ đó, họ canh tân đời mới và dần đạt tới mức hoàn thiện. Mỗi chúng ta, giữa biết bao bận rộn bộn bề của cuộc sống, hãy khởi đầu mỗi ngày mới bằng những cố gắng sống đẹp, nhờ đó cuộc đời chúng ta luôn thanh thản an vui.

+Gm. Giuse Vũ Văn Thiên

Đừng đánh mất khoảnh khắc Chúa nói với bạn!

Đã 15 năm kể từ ngày ấy, mà khi nghe Cha kể chuyện, có cảm giác như vẫn sống động mới từ hôm qua. Đó là khoảnh khắc Cha “chợt bỏ lỡ”, khi Chúa muốn nói với Cha, trong lần gặp gỡ cậu bé thuộc gia đình người Việt tị nạn tại Châu Âu. Nhưng rồi, cũng chưa đến nỗi nuối tiếc. Khuôn mặt và nước mắt của cậu bé, đã in đậm dấu ấn trong tâm hồn Cha suốt thời gian qua. Đó là tiếng nói của con tim rung động rất tự nhiên và bất ngờ!

Câu chuyện là thế này. Hôm đó, Cha John Dardis, SJ., người Ailen, làm việc tại Roma, cùng hai người bạn lái xe đi dạo một vòng, đến trung tâm thành phố nọ của Châu Âu. Vì là thành phố lớn, nên tập nập khách du lịch. Xe lướt qua vùng trung tâm, ven theo con đường. Nhìn kia, ngoài khách du lịch, đó đây tại các góc phố, tại các ngã đường, thấp thoáng những cô gái rất xinh

đẹp đang đứng chờ khách tới. Cha nhìn mà cảm thấy thật đáng thương cho họ. Cũng là phận người, mà người ta thì đi chơi đi du lịch, còn các cô gái kia: xinh đẹp có, duyên dáng có, nhưng vì biết bao lý do, mà ngày ngày vẫn phải sống cái nghề bán thân ấy. Sự thương cảm rung lên từ trái tim con người, lại càng cảm thấy nhói đau hơn nữa, khi nhìn những con người ấy với tâm lòng người mục tử. Thân phận bọt bèo, ở đâu cũng có, phương trời nào cũng chẳng hề thiếu.

Chạnh lòng thương, nhưng biết làm sao được, cuộc sống vẫn cứ thế trôi. Các Cha lái xe tiếp tục băng qua những con phố. Để tạm biệt thành phố ấy, các Cha ghé vào một tiệm để gọi là mua chút quà lưu niệm cho chuyến đi. Cách tình cờ, tiệm ấy là của một gia đình tị nạn người Việt. Cũng chẳng định mua cái gì, nhưng thôi chọn đại một cái áo phông, vì lòng Cha còn đang vẫn vương về cảnh những cô gái đứng đường, về cảnh khu ổ chuột của người dân nhập cư, người dân tị nạn, nằm ngay đằng sau các con phố hoành tráng của người dân địa phương.

Khi tính tiền, một cậu bé chừng 15 tuổi, là con của gia đình ấy, cầm chiếc áo tới và nói giá: Dạ, cái áo này giá 10 euro ạ! Theo thói quen, Cha John trả giá: 5 euro thôi. Cậu bé nói: Dạ, không được đâu ạ, nếu thế thì 9 euro. Cha lại trả giá tiếp: Thế thì 6 euro. Hai bên cứ thế trả giá giống như cảnh mua bán thường thấy ở các khu chợ của người tị nạn, hoặc khu chợ trời. Cha bạn của Cha John lúc này mới lên tiếng một cách thật bất ngờ: Này cậu bé, tôi muốn mua chiếc áo ấy với giá 15 euro. Cha John giật mình không hiểu. Nhưng ngay lúc ấy, cậu bé bật khóc, nước mắt rơi lã chã.

Trong giây lát, Cha John cảm thấy động lòng trắc ẩn đến khó tả. Con tim Cha mách bảo rằng: Tôi đã bỏ lỡ khoảnh khắc Chúa muốn trao cho tôi. Cha hiểu được rằng: Người bạn của Cha đã không bỏ lỡ khoảnh khắc ấy. Cha thấy được rằng: Có lẽ, đây là lần đầu tiên trong đời, cậu bé được đối xử một cách quảng đại tốt lành như thế. Có lẽ trong khu phố ổ chuột dành cho người tị nạn này, nơi mà biết bao cô gái phải bán thân để mưu sinh, nơi mà người ta phải chật vật với những nhu cầu căn bản nhất của cuộc sống, bao năm qua, cậu chưa bao giờ thấy người ta đối xử tốt với cậu như thế. Có lẽ chưa khi nào, cậu nhìn thấy một người bản xứ (người Châu Âu) lại tỏ lòng tôn trọng và quý mến với cậu như thế.

Dù là một linh mục Dòng Tên, nhưng đó lại là cái lần đầu tiên Cha ý thức được rằng, lâu nay Cha chỉ sống và đối xử với mọi người theo lý lẽ, theo luật pháp, chứ chưa cảm nhận được tiếng

nói của con tim, chưa hiểu được cách sống quảng đại của Tình Yêu vô biên của Chúa. Thực lòng mà nói, Cha tự thú: ngay trong lúc ấy, Cha hiểu được rằng mình chưa thực sự sống lòng biết ơn.

Cha John Dardis SJ hiện là Tổng Cố Vấn cho Cha Bê Trê-nê Că trong lĩnh vực Nhận định và Hoạch định Chương trình Tông Đồ. Cha giúp tinh tâm một ngày cho chúng tôi tại Học Viện Quốc Tế Dòng Tên tại Roma hôm qua 16.03.2019. Cha đã chia sẻ câu chuyện, rất cảm động với tất cả nhiệt huyết. Để kết thúc Thánh Lễ, Cha còn muốn nhấn mạnh một điều vô cùng quan trọng: Nếu thiếu Tình Yêu của Thiên Chúa, thì Nhà Dòng chỉ còn là một tổ chức phi chính phủ. Sau Thánh Lễ, tôi cảm ơn Cha và còn đưa: Thưa Cha, con cảm ơn Cha nhiều lắm, nhưng giờ con cũng muốn có 15 euro. Cha cười tươi rói: Cậu lại giới làm ăn!

Từ Quyết, SJ

Hôn nhân Kitô Giáo: Yêu như Chúa yêu!

Tình yêu trong hôn nhân Kitô hữu không còn dừng lại trên bình diện nhân bản, tự nhiên mà được nâng lên bậc siêu nhiên. Tình yêu của đôi bạn dành cho nhau lúc đó sẽ đổi theo tình yêu Thiên Chúa dành cho con người.

Ai cũng biết rằng, trong hôn nhân giữa người nam và người nữ, tình yêu là điều cốt lõi nhất, không gì có thể thay thế được. Do đó, không thể là một cuộc hôn nhân đích thực nếu cuộc hôn nhân đó không-tình-yêu. Tình yêu trong hôn nhân được ví như một nguồn năng lượng vĩ đại, nó hâm nóng hạnh phúc, chiếu sáng niềm tin, lan tỏa sự sống. Nó cũng đồng thời đốt cháy những dị biệt và hóa giải những mâu thuẫn giữa người nam và người nữ.

Tuy nhiên, không phải tình yêu nào cũng giúp hôn nhân được hạnh phúc và bền vững lâu dài, bởi vì tình yêu có nhiều cấp độ, chẳng hạn:

“Triết học Hy Lạp đã phân chia thành ba loại tình yêu. Tình yêu ở cấp thấp nhất được gọi là *Eros*, có ý nói đến tình yêu theo kiểu tính dục, khi người này muốn sở hữu người kia như là cái của riêng mình.

Tình yêu ở cấp cao hơn là *Philia*, một kiểu tình yêu đặt nền trên tương quan tự do, ngang hàng, hòa nhã chứ không có ý chiếm hữu. —>

Tình yêu ở cấp độ cao nhất gọi là *Agape*, một tình yêu trao hiến hoàn toàn chính mình cho người khác.

Ba loại tình yêu này dường như cũng muốn nói đến ba cấp độ hoàn thiện của tình yêu. Cả ba đều tồn tại, chứ không loại trừ nhau, nhưng lý tưởng là đạt đến cấp *Agape*, là kiểu mẫu tình yêu trong Ba Ngôi Thiên Chúa và tình yêu mà Thiên Chúa dành cho nhân loại". (Pr. Lê Hoàng Nam SJ, bài "Ý nghĩa hôn nhân Ki-tô giáo", nguồn: dongten.net).

Về vấn đề này, ĐGM Geoffrey Robinson, người Úc, đã về hưu, cũng diễn giải ngắn gọn thế này: "Mọi tình yêu chân thật đều bắt đầu bằng sự ham thích, rồi tiến đến sự cảm mến, và sau đó vươn lên tới đỉnh cao là dâng hiến. Chẳng hạn như một cặp trai gái ham thích có đứa con (Eros), cả hai trào dâng niềm cảm mến và dịu dàng khi bỗng đứa con trong tay (Philia). Thế rồi nhanh chóng khám phá ra rằng tình yêu này đòi đến sự dâng hiến kỳ diệu (Agape)". (Bài "Tình yêu là san sẻ và dâng hiến", bản dịch: Nam Nguyễn, nguồn: simon-hoadalat.com).

Thánh Gioan tông đồ đã mạc khải cho ta biết chính Thiên Chúa là Tình Yêu (x. 1Ga 4, 8). Tình Yêu Agape. Thánh sử nói rõ hơn: "Tình yêu của Thiên Chúa đối với chúng ta được biểu lộ như thế này: Thiên Chúa đã sai Con Một đến thế gian để nhờ Con Một của Người mà chúng ta được sống" (1Ga 4, 9). Vậy tình yêu nơi Thiên Chúa chính là mẫu mực cho ta về sự dâng hiến, trao ban, vị tha, quảng đại.

Đức Thánh GH Gioan Phaolô II, trong Tông huấn về những bổn phận của gia đình Kitô hữu đã viết: "Thiên Chúa đã tạo dựng con người theo hình ảnh Người, giống như họa ảnh của Người. Khi vì yêu thương mà kêu gọi con người bước vào cuộc sống, Người cũng đồng thời mời gọi họ sống cho tình yêu. Thiên Chúa là tình yêu và nơi chính mình Người, Người đang sống mẫu nhiệm hiệp thông yêu thương giữa các ngôi vị. Khi tạo dựng nhân tính của người nam và người nữ theo hình ảnh Người và liên li bảo toàn cho nhân tính ấy được hiện hữu. Thiên Chúa ghi khắc vào đó ơn gọi cũng như khả năng và trách nhiệm tương ứng, mời gọi con người sống yêu thương và hiệp thông. Tình yêu là ơn gọi căn bản và bản sinh của mọi người". (Sđd phần II, số 11, bản dịch Roma 2002).

Như vậy, tình yêu trong hôn nhân Kitô hữu không còn dừng lại trên bình diện nhân bản, tự nhiên mà được nâng lên bậc siêu nhiên. Tình yêu của đôi bạn dành cho nhau lúc đó sẽ đổi theo tình yêu Thiên Chúa dành cho con người và tình yêu của Chúa Kitô đối với nhân loại

nói chung và với Hội Thánh của Ngài nói riêng.

Thánh Phaolô đã nhấn nhủ các tín hữu thế này: "Vì lòng kính sợ Đức Kitô, anh em hãy từng phục lẫn nhau. Người làm vợ hãy từng phục chồng như từng phục Chúa, vì chồng là đầu của vợ cũng như Đức Kitô là đầu của Hội Thánh, chính Người là Đấng cứu chuộc Hội Thánh, thân thể của Người. Và như Hội Thánh từng phục Đức Kitô thế nào, thì vợ cũng phải từng phục chồng trong mọi sự như vậy. Người làm chồng, hãy yêu thương vợ, như chính Đức Kitô yêu thương Hội Thánh và hiến mình vì Hội Thánh" (Ep 5, 21-25).

Hôn nhân Kitô giáo đã được Thiên Chúa thiết lập và thánh hóa. Chúa Giêsu đã có mặt tại tiệc cưới Cana để chia vui với đôi tân hôn và chúc phúc cho họ (x. Ga 2, 1-12). Ngài cũng như bao nhiêu người khác đều mong muốn đôi bạn sống hạnh phúc, yêu thương và trung tín. Sự hiện diện của Ngài ở đám cưới Cana với phép lạ biến nước lã thành rượu ngon chính là một dự báo về viễn ảnh Đức Kitô sẽ có mặt trong đời sống của tín hữu chúng ta, để ban cho chúng ta đủ ơn thánh và sức mạnh thiêng liêng hầu chu toàn bổn phận hôn nhân gia đình mình.

Đức Kitô đã tuyên bố: "Không có tình thương nào cao cả hơn tình thương của người đã hi sinh tính mạng vì bạn hữu của mình" (Ga 15, 13). Chúa đã dạy chúng ta hiểu thế nào là tình yêu Agape và phải thực hành tình yêu ấy ra sao trong đời sống hôn nhân gia đình. Tình yêu ấy là hi sinh tính mạng, là yêu đến cùng (x. Ga 13,1). Chính Ngài đã làm gương cho chúng ta trước. Vì yêu và vì hạnh phúc của chúng ta, Đức Kitô đã hi sinh đến chết (x. Ga 10, 17 ; Pl 2, 8). Đó là mẫu mực của tình yêu đích thực, tình yêu có sức mạnh cứu chuộc, thăng hoa và biến đổi. Vậy khi cam kết giao ước hôn nhân, đôi bạn sẽ đổi theo tình yêu của Chúa Kitô mà sẵn sàng chấp nhận một tình thương của người hi sinh mạng sống mình cho bạn.

Một cách cụ thể, Thánh Phaolô cũng đã khuyên nhủ chúng ta sống Bí Tích và mẫu nhiệm hôn nhân dựa trên mẫu mực tình yêu và mối tương quan gắn bó giữa Chúa Kitô và Hội Thánh. Đức Kitô đã yêu thương Hội Thánh, đã hiến mình vì Hội Thánh, đã chăm sóc, nuôi dưỡng Hội Thánh, đã hy sinh cứu chuộc Hội Thánh thế nào thì vợ chồng cũng phải sống và đối xử với nhau như vậy.

Một cách cụ thể, thiết thực hơn, tình yêu trong hôn nhân Kitô hữu cũng phải phỏng theo lòng mến Kitô giáo, là điều mà Thánh Phaolô đã nhắc nhở trong thư 1Cor:

"Lòng mến thì nhẫn nhục, hiền hậu, không ghen tương, không vênh vang, không tự đắc, không làm điều bất chính, không tìm tư lợi, không nóng giận, không nuôi hận thù, không mừng khi thấy sự gian ác, nhưng vui khi thấy điều chân thật. Lòng mến tha thứ tất cả, tin tưởng tất cả, chịu đựng tất cả..." (x. 1Cor 13, 4-7).

Thiết nghĩ, sống trọn vẹn lòng mến như thế, tức là phải hi sinh, phải từ bỏ chính mình, phải quảng đại bao dung, phải chấp nhận cái chết-vì-yêu như Đức Kitô. Xây dựng trên nền tảng tình yêu ấy, cuộc hôn nhân của chúng ta sẽ bền vững và hạnh phúc lâu dài ./

Aug. Trần Cao Khải (GPLX)

Học Thói Quen Biết Xin Lỗi

Có bao giờ chúng ta cảm thấy hối hận vì những thái độ vong ân bội nghĩa với tình thương mà cha mẹ, bạn bè dành cho chúng ta không? Có bao giờ chúng ta đã làm tổn thương đến người đã hy sinh cho chúng ta không?

Mời mọi người cùng lắng nghe câu chuyện thật cảm động về người mẹ hy sinh một mắt cho con, đổi lại là sự vô tâm của đứa con, nhưng bà luôn bao dung tha thứ cho con.

Chuyện kể qua lời tâm sự của một người đàn ông như sau: suốt thời thơ ấu và cả khi lớn lên, lúc nào tôi cũng ghét mẹ. Lý do chính có lẽ vì bà chỉ có một con mắt. Bà là đầu đề để bạn bè trong lớp chê giễu, châm chọc tôi. Mỗi lần bà đến trường tìm tôi là tôi cảm thấy tủi hổ. Sao bà lại xuất hiện ở đây? Tôi lơ bà đi, ném cho bà một cái nhìn đầy căm ghét rồi chạy biến.

Lúc ấy, tôi xấu hổ chỉ muốn bà biến mất khỏi cuộc đời tôi. Ngày hôm đó đi học về, tôi nói thẳng với bà: "Mẹ chỉ muốn biến con thành trò cười!". Mẹ tôi không nói gì. Tôi cũng chẳng thèm để ý gì đến cảm xúc của mẹ.

Lớn lên, tôi lập gia đình. Vợ tôi là con nhà gia thế. Tôi giấu nặng về bà mẹ của mình và nói dối mình mồ côi từ nhỏ. Tôi hài lòng với mái ấm nhỏ và những tiện nghi vật chất có được ở TP Sài Gòn.

Thế nhưng một ngày kia, mẹ bất chợt đến thăm. Nhiều năm rồi bà không gặp tôi. Thậm chí bà cũng chưa bao giờ nhìn thấy các cháu. Khi thấy một bà già trông có vẻ lam lũ đứng trước cửa, mấy

đưa con tôi có đưa cười nhạo, có đưa hoảng sợ. Tôi vừa giận vừa lo vợ tôi biết chuyện nên hét lên: “Sao bà dám đến đây làm con tôi sợ thế? Đi khỏi đây ngay!”. Mẹ tôi chỉ nhỏ nhẹ trả lời: “Ồ, xin lỗi, tôi nhầm địa chỉ!” và lặng lẽ quay đi.

Một hôm, nhận được lá thư mời họp mặt của trường cũ gửi đến, tôi nói với vợ là phải đi công tác. Sau buổi họp mặt, tôi ghé qua căn nhà của mẹ vì tò mò hơn là muốn thăm mẹ. Mấy người hàng xóm nói rằng, mẹ tôi đã mất vài ngày trước đó và hàng xóm đã lo mai táng cho bà. Họ nói rằng tội nghiệp cho bà vì đã hy sinh một mắt để tặng cho cậu, còn bán cả gia tài để chữa trị cho cậu, và bà vẫn luôn hạnh diện vì điều đó.

Người con trai đã chạy oà vào nhà, ngã quỵ trước di ảnh mà khóc: “mẹ ơi, con đã sai rồi. Con nợ mẹ một lời xin lỗi”.

Con người luôn có lầm lỗi. Con người thường cho mình có quyền được người khác chăm sóc và luôn có xu hướng cho rằng tài sản mình có là do mình làm ra. Đó chính là thái độ vô ơn mà chúng ta vẫn thấy trong cuộc sống. Con phụ ơn cha mẹ. Vợ chồng phụ ơn nhau. Bè bạn nhận ơn báo oán . . .

Phải chăng con người chúng ta cũng từng cư xử như thế với Chúa? Chúng ta vẫn vô tâm và phụ ân tình Ngài? Thế nhưng, Thiên Chúa dường như không tính toán thiệt hơn khi yêu thương loài người chúng ta. Bởi Ngài là Đấng nhân từ, chậm bất bình và rất mực khoan nhân. Lòng nhân từ của Ngài thể hiện qua sự kiên nhẫn với lỗi lầm của con người. Cho dù con người có sa đi ngã lại trong lầm lỗi, Ngài vẫn thứ tha. Lòng nhân từ của Ngài thể hiện qua lòng bao dung, cho dù con người có đôn mạt đến đâu, Ngài cũng sẵn lòng dang rộng tay tha thứ nếu biết ăn năn trở về.

Tình thương đó được Chúa Giêsu phác họa qua dụ ngôn Người cha nhân từ. Một người cha không hề oán trách khi con đòi chia gia tài. Không hề oán trách khi con phung phí hết tài sản. Không hề trách mắng khi con thành tâm trở về. Tình thương của Cha còn thể hiện qua tấm lòng luôn khao khát chờ mong con trở về. Người cha ngày ngày ngóng con trở về. Và chỉ cần nhìn thấy con từ đằng xa, Cha đã chạy ra ôm con vào lòng. Cha đã quên cả quá khứ đi hoang của con.

Xem ra tình yêu của Ngài cũng rất mang tính nhân loại vì: “Yêu nhau mọi việc chẳng nề – Một trăm chỗ lệch cũng kê cho vừa”. Hay yêu điên cuồng đến độ xem củ ấu cũng tròn, quả bọ hòn cũng ngọt...; Tình yêu là thế! Vì yêu mà người ta có thể bỏ qua mọi nhược điểm, khuyết tật của nhau, sẽ làm tất cả để bỏ

túc cho nhau nên trọn vẹn hơn.

Xin cho chúng ta luôn tin tưởng vào lòng Chúa xót thương. Luôn can đảm trở về sau những lần vấp ngã, và luôn tin thác vào Chúa luôn mãi.

Ước gì chúng ta cũng biết noi gương Ngài mà sống bao dung với nhau. Xin đừng chấp nhứt tội nhau nhưng luôn quên đi hận thù, oán ghét ghen tương, quên đi bao lỗi lầm bản tính con người để xây dựng tình hiệp nhất yêu thương. Amen

Lm. Jos Tạ Duy Tuyền

ĐTC: Thiên Chúa thương xót nhưng cũng nổi giận.

Đừng thỏa mãn những đam mê, đừng trì hoãn, hãy trở về với Thiên Chúa. Trong bài giảng sáng nay (thứ Năm) 28/02/2019, Đức Thánh Cha đã mời gọi chúng ta hồi tâm xét mình mỗi ngày, như cuộc lượng giá ngắn về những hành vi mình đã làm vì đâu ai biết chắc cuộc đời mình sẽ kết thúc ra sao.

Hãy dừng lại, hãy nhận biết những lỗi phạm của mình, hãy biết rằng cuộc đời mình có thể kết thúc bất cứ lúc nào. Đừng lặp đi lặp lại rằng Lòng Thương Xót của Thiên Chúa vô biên để biện minh cho việc làm những gì mình muốn. Đức Thánh Cha đã dùng những lời khuyên trong sách Huân Ca như thế và khuyên nhủ chúng ta hoán cải con tim để trở về với Thiên Chúa.

Làm chủ những đam mê.

Khôn ngoan là điều góp nhặt từng ngày. Khôn ngoan có được là do phân tích về cuộc sống, do biết dừng lại để kiểm điểm xem mình đã sống thế nào. Hãy lắng nghe những lời khuyên như sách Huân Ca đã nói. Đó là những lời chỉ dẫn của người cha đối với người con, của người ông đối với người cháu của mình.

Đừng chiều theo bản năng và sức mạnh của con mà thỏa mãn những đam mê trong lòng mình. Tất cả chúng ta đều có đam mê. Nhưng hãy cẩn thận, hãy làm chủ những đam mê ấy. Hãy kiểm soát chúng. Những đam mê không xấu. Có thể nói, chúng là "máu, nhựa sống, sức mạnh" để thực hiện nhiều điều tốt nhưng nếu con không thể làm chủ đam

mê của mình, thì chúng sẽ thống trị con. Hãy dừng lại, dừng lại.

Đừng trì hoãn hoán cải nữa.

Trong Thánh Vịnh có viết: "Hôm qua tôi ra ngoài và gặp một người; hôm nay tôi trở lại và anh ta không còn nữa". Ta không sống đời đời đâu. Ta không thể nghĩ rằng mình dựa vào Lòng Thương Xót vô biên của Thiên Chúa, rồi làm những gì mình muốn.

Đừng liều mạng như vậy chỉ để tin rằng mình sẽ ổn. Đến bây giờ tôi vẫn quản lý đời mình rất tốt mà. - Không, bạn không biết đó thôi. Đừng nói: Lòng Thương Xót của Thiên Chúa thật lớn lao, Người sẽ tha thứ tất cả tội lỗi của tôi. Và vì thế, tôi tiếp tục làm những gì mình muốn. Đừng nói như thế.

Lời khuyên cuối cùng của người cha, của người ông trong sách Huân Ca là: Đừng trì hoãn trở về với Thiên Chúa. Đừng chần chờ hoán cải đời sống, để tiền tội sự hoàn thiện, để loại trừ cỏ dại. Tất cả chúng ta đều có cỏ dại, hãy nhổ bỏ chúng... Đừng trì hoãn, hãy trở về với Thiên Chúa đi, đừng lẩn tránh hết ngày này qua ngày khác, vì thánh linh Thiên Chúa sẽ nổi cơn thịnh nộ.

Năm (5) phút để hoán cải con tim.

Đừng chần chờ thay đổi cuộc đời và hãy đụng chạm vào những thất bại. Tất cả chúng ta đều có những thất bại, đừng sợ hãi. Nhưng hãy biết tự chủ hơn với những điều xúi giục chúng ta.

Chúng ta hãy dành ít phút xét mình mỗi ngày, để trở về với Thiên Chúa. “Ngày mai tôi sẽ cố gắng để điều này không xảy ra thêm nữa”. Có thể, nó sẽ vẫn xảy ra nhưng ít hơn một chút, nhưng bạn có thể kiểm soát chúng và không còn bị những đam mê hay những thứ khác kèm theo thống trị nữa, bởi vì không ai trong chúng ta chắc chắn đời mình sẽ kết thúc thế nào và khi nào.

Năm (5) phút hồi tâm vào cuối ngày sẽ giúp chúng ta rất nhiều để suy ngẫm, để không trì hoãn hoán cải con tim và trở về với Thiên Chúa. Xin Thiên Chúa dạy chúng ta với khôn ngoan của Người để tiến bước trên con đường hoán cải này.

Trần Đình, SJ

MẮT

Có một phụ nữ vừa mất con trai, bà tìm đến một nhà hiền triết và nói:

“Có lời cầu nguyện nào mà ông biết có thể đem con trai tôi sống lại?”

Nhà hiền triết bảo:

“Hãy đem về đây cho ta một hạt giống cây mù tạt được trồng từ gia đình nào chưa từng bao giờ biết đến đau khổ”. —>

Người phụ nữ ngay lập tức lên đường đi tìm hạt giống thần kỳ. Đầu tiên bà đến gõ cửa một ngôi nhà lớn sang trọng và hỏi:

“Tôi đang tìm hạt giống cây mù tạt từ gia đình chưa bao giờ biết đến đau khổ, có phải nơi này không?”

Họ trả lời bà đã đến nhầm chỗ và bắt đầu kể những tai họa đã xảy đến với gia đình họ. Bà ngồi lại an ủi họ rồi tiếp tục lên đường đi tìm hạt giống thần kỳ.

Nhưng bất cứ nơi nào bà ghé vào, dù ở những ngôi nhà tồi tàn hay sang trọng, bà đều được nghe những chuyện đau buồn này đến chuyện bất hạnh khác. Bà trở nên quan tâm và rất muốn chia sẻ nỗi buồn của người khác đến nỗi bà đã quên đi nỗi buồn của chính bà và quên câu hỏi về hạt giống cây mù tạt thần kỳ mà bà tìm kiếm.

*****

Tin Mừng hôm nay thuật lại chuyện Maria Macdala bị mất. Nhưng không phải mất con, mà là mất Chúa. “Người ta đã lấy mất Chúa tôi rồi”. Bà nói với hai Thiên Thần.

Giống như người mẹ trên, Maria Macdala cũng đau buồn nên đã hỏi thăm hai Thiên Thần xem có biết Chúa đâu không? Chỉ cho bà biết.

Bà cũng hỏi Chúa đang hiện ra với bà xem, cách nào tìm lại Chúa? (vì tưởng Chúa là người làm vườn).

Chúa Phục Sinh gọi đúng tên bà “Maria!”. Bà vui mừng khôn tả vì nhận ra Chúa. Chúa Phục Sinh bảo: đừng giữ Chúa lại cho riêng mình nữa, nhưng hãy ra đi để gặp gỡ và chia sẻ về những điều mà mình đã thấy. Đó như là bí quyết giúp Maria Macdala quên hết những nỗi đau buồn, để rồi vui mừng ra đi loan báo niềm vui.

Giống như Maria Macdala, ai trong chúng ta cũng có những nỗi buồn.

Buồn vì cuộc sống nghèo khổ, thiếu thốn và bất hạnh.

Buồn vì những bệnh tật, tội lỗi mà mình đang mang nặng không thể vượt qua.

Buồn vì phải chứng kiến những nỗi đau và cái chết của người thân...

Để vượt qua những nỗi đau buồn đó, Chúa Phục Sinh mời gọi chúng ta:

“Thôi, đừng giữ Thầy lại”, nghĩa là

đừng sống theo ý mình mà sống theo ý Chúa; đừng giữ đạo theo cách của mình mà theo cách Giáo Hội hướng dẫn; đừng ích kỉ giữ Chúa cho riêng mình mà ngại đem Chúa đến cho người khác.

Chúa Phục Sinh còn mời gọi chúng ta ra đi “gặp gỡ anh em thầy” để chia sẻ cho họ biết về niềm tin và niềm vui Phục Sinh mà mình có được khi gặp gỡ Chúa. Đó cũng là cách chúng ta gặp gỡ Chúa Phục Sinh trong đời sống hằng ngày. Nhờ thế ta thấy cuộc sống thật có ý nghĩa mà quên đi những nỗi đau buồn, vì Chúa Phục Sinh đang hiện diện nơi chúng ta qua anh em.

*****

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, chúng con thật vui sướng và hạnh phúc vì Chúa luôn ở bên cạnh chúng con. Chúa hiện diện bên cuộc đời chúng con như lời Chúa đã hứa: “Thầy ở cùng các con mọi ngày cho đến tận thế”. Chúa biết rõ từng người chúng con như người mục tử biết rõ từng con chiên. Chúa gọi tên từng người chúng con như Chúa đã gọi tên Maria Madalena khi bà ra thăm mộ Chúa.

Lạy Chúa, thế giới hôm nay đầy náo nhiệt và bận rộn. Tâm hồn chúng con bị chao đảo bởi biết bao những huyền ảo của thú vui trần thế. Có biết bao cám dỗ mời mọc chúng con vào con đường tội lỗi. Có biết bao đam mê khiến chúng con lầm đường lạc lối. Có biết bao con đường dẫn chúng con xa lìa sự sống đời đời.

Xin Chúa hãy thứ tha và giúp chúng con tin rằng: Chúa đang đứng bên cạnh chúng con và gọi tên chúng con. Xin hãy gọi chúng con ra khỏi bện mê tội lỗi và biết thức tỉnh trước những cám dỗ của thế gian. Xin cho chúng con biết nhận ra tiếng Chúa và mau mắn thi hành thánh ý Chúa.

Lạy Chúa Giêsu mến yêu, xin giúp chúng con luôn nhiệt tâm tìm kiếm Chúa như Thánh Nữ Maria Madalena, nhờ đó chúng con cũng trở thành sứ giả loan báo tin vui Chúa Phục sinh cho trần thế. Amen!

Ngọc Nga (Sưu tầm)

Nỗi đau của Đức Mẹ

Là người Công Giáo, chúng ta có lúc gặp khó khăn trong việc đánh giá lòng

sùng kính cuộc khổ nạn của Đức Kitô. Đó là sự không thoải mái khiến chúng ta cảm thấy mình có tội với Đức Kitô. Có thể chúng ta cảm thấy xấu hổ mà tránh né cuộc khổ nạn của Ngài. Mẫu nhiệm đau khổ là một phần trong chuỗi Mai Côi: Năm Sự Thương.

Không ai thích đau khổ, nhưng khi cảm nhận được sự đau khổ thì chúng ta sẽ cảm thấy thú vị và đau khổ có giá trị kỳ diệu. Hãy học theo Thánh Alphong Ligôriô (1696-1787, Giám mục Tiên sĩ Giáo Hội) để hiểu rõ về tình yêu của Đức Kitô, Đấng đã vì yêu mà chết vì chúng ta, và hãy chiêm niệm sự đau khổ của Ngài qua cái nhìn của Đức Maria. Tất cả các thánh đều tôn sùng cuộc khổ nạn và cái chết của Đức Kitô. Thánh Phaolô đã biến sự đau khổ của Đức Kitô thành trung tâm điểm và tập trung vào cuộc sống đạo đức: “Tôi đã không muốn biết đến chuyện gì khác ngoài Đức Giêsu Kitô, mà là Đức Giêsu Kitô chịu đóng đinh vào thập giá” (1 Cr 2: 2).

Chúng ta cùng đi Đàng Thánh Giá với Đức Mẹ, cùng Đức Mẹ chiêm ngắm tình yêu Thiên Chúa qua mẫu nhiệm đau khổ. Khi đó, hãy nắm lấy tay Đức Mẹ để Đức Mẹ dẫn chúng ta đi suốt các chặng Đàng Thánh Giá của cuộc đời chúng ta. Năm sự Thương trong chuỗi Mai Côi kỳ diệu nếu chúng ta thực sự tập trung vào chiều kích của Đức Mẹ và xin Mẹ cho chúng ta được thấy Chúa Giêsu. Đức Mẹ sẽ giúp giảm nhẹ tội lỗi và khuyếch tán Lòng Chúa Thương Xót.

Bảy nỗi khổ của Đức Mẹ cũng là lòng sùng kính tuyệt vời giúp linh hồn biết yêu thương, biết đánh giá cao cuộc khổ nạn của Đức Kitô và lòng tử bi của Đức Mẹ. Bảy nỗi khổ của Đức Mẹ là:

1. Thánh Simêon nói tiên tri về Đức Mẹ: “Một lưỡi gươm sẽ đâm thấu tâm hồn Chị” (Lc 2:35).
  2. Hành trình tới Ai Cập: Nghèo khổ, vất vả, gian nan, xa lạ nơi đất nước theo chủ nghĩa ngoại giáo.
  3. Khi lạc mất Con Trẻ Giêsu trong Đền thờ, Đức Mẹ rất khổ sở vì thiếu vắng sự hiện diện của Thiên Chúa.
  4. Gặp Chúa Giêsu vác Thập Giá lên Can-vê, Đức Mẹ đau khổ vì không thể làm gì giúp đỡ Con Yêu.
  5. Khi Chúa Giêsu bị đóng đinh, Đức Mẹ như bị một lưỡi gươm thực sự đâm xé cõi lòng.
  6. Khi hạ xác Chúa Giêsu xuống khỏi Thập Giá, Đức Mẹ đón nhận Thánh Thể Ngài, Thiên Chúa và Đấng cứu độ.
  7. Khi an táng Con Yêu trong mộ, Đức Mẹ xếp khăn liệm và được Thánh Giuse Arimathê đưa ra khỏi mộ.
- Cuốn sách “Vinh Quang của Đức Maria” (Glories of Mary) của Thánh Alphong Ligôriô có thể giúp chúng ta hiểu rõ hơn về bảy nỗi khổ của Đức Mẹ.

Thánh Alphong Ligôriô cho chúng ta biết rằng Đức Mẹ là vị tử đạo vĩ đại nhất vì cuộc tử đạo của Đức Mẹ kéo dài vài thập niên. Một lưỡi gươm đâm thấu lòng Đức Mẹ trên đồi Can-vê và Đức Mẹ bắt đầu chết dần chết mòn từ đó. Đức Mẹ như con nai bị mũi tên của thợ săn bắn trọng thương, và phải chịu đựng vết thương đó suốt quãng đời còn lại.

Ngày 15 tháng 9 là lễ Đức Mẹ Sầu Bi (trước đây gọi là lễ Đức Mẹ Bảy Sự) nên tháng 9 được Giáo Hội dành riêng kính nhớ Đức Mẹ Sầu Bi. Đức Mẹ chịu nhiều nỗi khổ nặng nề nên Giáo Hội tôn xưng là Đức Mẹ Đồng Công Cứu Chuộc. Lễ Đức Mẹ Sầu Bi là ngày đặc biệt để chúng ta suy niệm về những nỗi khổ của Đức Mẹ để có thể vui chịu đau khổ cuộc đời, là tuân phục Ý Chúa muốn tôi luyện chúng ta nên thánh.

Kinh Thánh nói về những nỗi khổ của Đức Mẹ: “Hỡi thiếu nữ Giêrusalem, ví người cùng ai, sánh người với ai? Này

trình nữ, cô gái Sion, ai cứu được người, ai ủi an người? Tai họa người mắc phải lớn quá rồi, lớn tựa trùng dương, ai chữa nổi?” (Ac 2:13).

Đại dương sâu và rộng thế nào? Đó là chiều sâu và chiều rộng của Tình Yêu Đau Khổ mà Đức Mẹ đã dành cho Con Yêu Dấu là Chúa Giêsu – Ngôi Hai Thiên Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, xin thương xót các tội nhân chúng con và xin giúp chúng con kiên tâm vác thập giá cuộc đời theo Ngài trong mọi hoàn cảnh.

Lạy Mẹ Maria, xin thương hướng dẫn và nâng đỡ chúng con trên những chặng Đường Thánh Giá của cuộc lữ hành trần gian để mai đây chúng con xứng đáng vào Thiên quốc để vĩnh viễn cùng Mẹ ca tụng Thiên Chúa muôn đời.

Chúng con cầu xin nhân Danh Thánh Tử Giêsu Kitô, Thiên Chúa cứu độ của nhân loại. Amen.

TRÂM THIÊN THU

Người vẫn yêu thương những kẻ thuộc về mình còn ở thế gian và Người yêu thương họ đến cùng.” (Ga 13, 1). Người tuy bước vào cõi chết, nhưng Người yêu thương chúng ta đến cùng, đến tận ngọn đồi Canvê và chết trên Thập Giá. Nơi đó, cây Thánh Giá trở nên biểu tượng sống động của ơn cứu độ. Nói như Thánh Nữ Rosa Lima: “Thánh Giá là thang để ta về trời, bỏ Thánh Giá đi, ta không còn thang nào khác.” Cũng chính nơi đó, “Thiên Chúa đã giang tay trên Thập Giá để ôm lấy hết giới hạn của thế giới.” (Thánh Cyrille ở Giêrusalem).

Bạn có biết khi chiêm ngắm Cuộc Thương Khó của Đức Giêsu, chính bạn cũng được mời gọi “vác Thập Giá mình mà theo Giêsu”. Không đời nào, vì quá sức đối với tôi, như có bạn chia sẻ! Đúng là sức nặng của Thập Giá luôn quá sức với mỗi người trẻ chúng ta. Đó là những thách đố, vất vả và khổ ải trên đường đời. Chúng ta không đi tìm đau khổ, nhưng bạn đừng quên đau khổ thường quân lấy ta. Thay vì hoảng sợ, buông xuôi, bạn nhớ có lần Giêsu mời bạn: “*Nếu ai muốn theo Tôi, hãy từ bỏ mình vác Thập Giá mình mà theo Tôi.*” (Mc 8, 34). Lạ quá! Một lời mời gọi không thoải mái chút nào. Đó không chỉ là lời răn của nhiều người trẻ.

Khi các tông đồ rao giảng một Đức Giêsu chịu đóng đinh, thế giới cũng chế cợt, thách thức. Thánh Phaolô giải thích rằng: “*Chúng tôi lại rao giảng một Đấng Kitô bị đóng đinh, điều mà người Do Thái coi là ô nhục không thể chấp nhận, và dân ngoại cho là điên rồ. Nhưng đối với những ai được Thiên Chúa kêu gọi, dù là Do Thái hay Hy Lạp, Đấng ấy chính là Đức Kitô, sức mạnh và sự khôn ngoan của Thiên Chúa.*” (1Cr 1, 17-25). Vậy chỉ khi bạn vác Thập Giá, lúc ấy bạn được trở nên môn đệ của Giêsu. Khi ấy “*Nếu bạn vác Thập Giá mình cách vui vẻ, Thập Giá sẽ vác bạn.*” (Thomas a Kempis).

Nói cho cùng, Thập Giá đời ta là để đón lấy và vác đi, chứ không để lẩn trốn hoặc kéo lê. Nhiều bạn trẻ thường gào lên trong bức xúc vì Thập Giá quá sức của họ. Họ không chấp nhận nó. Nhưng biết làm sao được, khi đó là một thực tại. Ngược lại, khi ta đón nhận chúng với tình yêu, lúc ấy đau khổ lại có giá trị cứu chuộc, nhờ Đức Giêsu. Vậy bạn thử một lần chiêm ngắm, nâng niu Thập Giá đời mình để thấy được ý nghĩa của nó ra sao! Khi ấy ước gì bạn cũng có cảm nghiệm như Mẹ Têrêsa Calcutta: “*Khi ta nhìn ngắm Thánh Giá, ta hiểu được sự cao cả của tình yêu Chúa [...] đối với bạn, đối với tôi, đối với gia đình bạn và đối với tất cả mọi gia đình.*” Nói dễ nhưng làm thật khó biết bao, phải không

Độc tiếp trang 11 →

Người trẻ trước cái chết của Đức Giêsu.

đôi phút để chiêm ngắm chuyện gì đã xảy ra với Đức Giêsu vào những ngày cuối đời của Người trên đường gian.

Điều khiến chúng ta ngạc nhiên là Đức Giêsu biết trước cái chết của Người. Suốt ba năm rao giảng Tin Mừng, Người ba lần tiên báo về cái chết này. “*Này chúng ta lên Giêrusalem và Con Người sẽ bị nộp cho các thượng tế và kinh sư. Họ sẽ lên án xử tử Người.*” (Mc 10, 32-34). Vào dịp lễ Vượt Qua của người Do Thái, Đức Giêsu lên Đền Thờ để thực hiện lời tiên báo ấy. Tại sao lại vào ngày này? Chúng ta biết lễ Vượt Qua là thời gian người Do Thái tưởng nhớ biến cố được giải thoát khỏi kiếp nô lệ bên Ai Cập. Hôm nay Chúa Giêsu cũng giải thoát chúng ta khỏi ách nô lệ tội lỗi và sự chết. Bạn biết vào dịp này họ thường giết chiên để mừng lễ. Đây cũng là một biểu tượng khị Đức Giêsu trong Bữa Tối cuối cùng, chính Người là con chiên chấp nhận hiến tế vì con người. Đó là một bữa tiệc quan trọng vô cùng vì biết bao điều Đức Giêsu nói và làm với các môn đệ. Ví dụ, Chúa rửa chân cho các ông; lập Bí Tích Thánh Thể; lập Bí Tích Truyền Chức Thánh, v.v.

Sau đó gần nửa đêm, Người dẫn nhóm xuống Vườn Cây Dầu. Nơi đây Đức Giêsu giống chúng ta vô cùng! Người sợ chết đến nỗi đổ mồ hôi máu. Nhưng Người khác chúng ta khi đứng trước cái chết, Người liên tục cầu nguyện cùng Thiên Chúa Cha. Người xin Cha đừng để Người chết, nhưng Người một xin theo ý Cha. Rất nhiều người thắc mắc tại sao Cha chúng ta ác thế, nỡ lòng nào để con mình phải chết? Chìa khóa để người trẻ có thể hiểu vấn nạn này chính là tình yêu. Vì yêu nên Chúa Cha trao Chúa Con cho con người. Để với cái chết, Chúa Con sẽ phục sinh để cứu độ con người. Cũng vì yêu, Chúa Con đã đón nhận thánh ý Cha để thực hiện một sự mạng nguy hiểm.

Thực ra, trong Cuộc Thương Khó của Đức Giêsu, mọi cố gắng giải thích cho câu hỏi tại sao không quan trọng bằng một tâm hồn chiêm ngắm Thiên Chúa đang làm gì cho bạn. Chẳng hạn, thật đẹp và xúc động biết bao khi bạn nghe những lời này: “*Chúa Giêsu biết giờ của Người đã đến, giờ phải bỏ thế gian mà về với Chúa Cha.*

Thông báo

Tháng 5 là “Tháng Hoa Đức Mẹ”, Cộng Đoàn Việt Nam Giáo Xứ Chánh Tòa Thánh Tâm sẽ có cuộc cung nghinh kiệu thánh tượng Đức Mẹ chung quanh khuôn viên nhà thờ Chánh Toà để:

- Tôn kính và tạ ơn Đức Mẹ đã phù trợ, gìn giữ Giáo Hội và mọi người được muôn ơn lành.

- Dâng lời khẩn xin Đức Mẹ cầu bầu cho Giáo Hội, nhất là cho những nơi Giáo Hội đang bị bách hại vì Đức tin, cho hòa bình trên thế giới, đặc biệt cho quê hương và Giáo Hội Việt Nam.

- Dâng lời khẩn xin Đức Mẹ cầu bầu ơn chữa lành cho những tôn thương trong Giáo Hội, nhất là Giáo Hội Hoa Kỳ.

Trân trọng kính mời Quý Cha, Quý Thầy, Phó Tế, Quý Tu Sĩ nam nữ cùng toàn thể cộng đồng Dân Chúa tham dự cuộc cung nghinh Đức Mẹ vào:

**Chúa Nhật, ngày 05 tháng 05 năm 2019
12 giờ 45 trưa (trước thánh lễ 1 giờ trưa)**

Tại nhà thờ Chánh Tòa Thánh Tâm:

1111 St. Joseph Pkwy
Houston, TX 77002

**Cộng Đoàn GX Chánh Tòa Thánh Tâm
Trân trọng kính mời**

Tiếp theo tr. 3: CHÚA ĐÃ SỐNG LẠI! HALLELUYA!

Giờ đây, niềm tin vào Đức Giêsu Phục Sinh lại một lần nữa được chúng ta cùng nhau tuyên xưng qua Kinh Tin Kính: tôi tin Đức Giêsu [...] Đấng đã “chịu nạn đời quan Phongxiô Philatô, chịu đóng đinh trên cây Thánh Giá, chết và táng xác, xuống ngục tở tông, ngày thứ ba bởi trong kẻ chết sống lại; lên trời ngự bên hữu Đức Chúa Cha phép tắc vô cùng; ngày sau bởi trời lại xuống phán xét kẻ sống và kẻ chết.”. Đây là niềm tin của Giáo Hội và của mỗi chúng ta. Chúng ta hãnh diện, tự hào và tuyên xưng đức tin ấy cùng với Giáo Hội và trong Giáo Hội mà chúng ta là thành phần của Giáo Hội ấy. Amen.

Jos.Vinc. Ngọc Biển

Tiếp theo tr. 4: ĐTC Phanxicô: Tất cả chúng ta đều là tội nhân...

ta trước.

Cuối cùng, ĐTC mời gọi các tín hữu cầu nguyện: Lạy Chúa, ngay cả người thánh thiện nhất trong chúng con cũng không ngừng là người mắc nợ Chúa. Lạy Cha, xin thương xót tất cả chúng con!

Hồng Thủy - Vatican

Tiếp theo tr. 10: Người trẻ trước cái chết của Đức Giêsu.

bạn! Bởi đó, chúng ta xin Đức Giêsu đồng hành với ta, xin Người ban ơn để ta cùng vác Thánh Giá đời mình mỗi ngày, với rất nhiều tình yêu và niềm vui.

Để kết thúc chủ đề này, người trẻ chúng ta thấy Cuộc Thương Khó của Đức Giesu luôn vượt sức của con người. Kể cả Giêsu cũng từng “té ngã” vì sức nặng của Thập Giá, từng cảm thấy Thiên Chúa bỏ rơi mình, nhưng Người luôn trung thành và chu toàn thánh ý Chúa Cha. Đúng là một khi theo Đức Giêsu trong đau khổ, trong cả cái chết, thì Người sẽ cho chúng ta được hưởng vinh quang Phục Sinh. Đó là lời mời gọi, lời thách đố và lời hứa hẹn cho tất cả chúng ta, cho

Thông báo

Khóa Học Hồi Tâm Linh và khóa tình tâm Linh Thao cho ai ly dị

Khóa Học Hồi Tâm Linh vào 3 ngày cuối tuần được tổ chức vào:

Thứ Sáu, thứ Bảy và Chúa Nhật ngày 12, 13, và 14/7/2019.

Kính mời quý ông, bà, anh chị em, đến tham dự:

1 CUỐI TUẦN HỌC HỒI TÂM LINH (Mải Riu).

Thưa quý vị, tại sao đời sống chao đảo, lo âu hoang mang, có khi buồn chán đến thất vọng?

- Lý do đơn giản không phải vì kiệt sức, không chém đứt được những vòng gai, mà vì người ta chém bằng chiếc riu cùn! Tại sao riu cùn? Vì người ta không có thời gian mài riu! Ôi! Những đau khổ dư thừa.
- Mời quý vị đến với một cuối tuần tâm linh mài riu. Đây không phải là Linh Thao im lặng.
- Mài riu trong chia sẻ kinh nghiệm, trong bàn hỏi thắc mắc. Trong nói chuyện với nhau.
- Mệt mỏi cầu xin mà Chúa cứ mãi lặng im? Tại sao Chúa lặng im?
- Đau khổ là nỗi buồn khôn nguôi.
- Tại sao Thiên Chúa không cứu bằng cắt nhấc đau khổ cho con người, mà lại đau khổ với con người?
- Phép lạ vẫn xảy ra. Sao không xảy ra cho gia đình tôi? Sao Chúa cho người này, kẻ kia mà không là gia đình tôi?
- Cầu xin cho con cái hoàn cải, cho người chồng quay về, cho người vợ trung thành là các lời nguyện rất đúng sao Chúa mãi lặng im? Có lời nguyện đã nỉa thế kỷ dài, chưa kiên nhẫn đủ sao mà Chúa lặng im?

Một cuối tuần tuyệt vời cho những ai tha thiết sống hạnh phúc với hiểu biết tâm linh là cần phải mài riu. Với 30 năm giúp tỉnh tâm, *linh mục Nguyễn Trọng Trước* (Nguyễn Tâm Thương) thuộc Dòng Tên, sẽ hướng dẫn với những đề tài học hỏi thiết thực cho cuộc sống hôm nay.

* Từ 6g chiều Thứ Sáu Ngày 12/7 đến 4g chiều Chúa Nhật 14 tháng 7/2019

* Tại Trung Tâm Lê Thị Thành ở 20,303 Kermier Road, Waller, Texas

Mọi chi tiết, xin liên lạc trực tiếp:

Chị Kim Bàng 281 - 893 - 3603 (2) và Chị Minh Thủy 713 - 870 - 6079 (2)

Xin lưu ý: Không nhận ghi danh qua email hay ghi danh dùm. Hạn chót ghi danh và đóng lệ phí là ngày 30/4.

Và khóa linh thao đặc biệt dành cho những người ly dị.

Bạn ly dị người đời chứ đâu ly dị với Chúa? Bạn ly dị con người chứ đâu ly dị cuộc đời. Mời bạn đến nghỉ ngơi với Chúa, với chính mình, với cuộc đời. Để khám phá ra: Ông sùng không cắt nhấc mọi khổ khăn. Nhưng mọi khổ khăn đều có thể biến đổi do ông sùng. Bạn nghi ngờ sao? Nhìn kia: Ông sùng không cắt nhấc Chúa Kitô khỏi cái chết. Nhưng ông sùng biến cái chết thành ánh sáng phục sinh. Bạn phải tin điều này. Vì điều đó đã xảy ra. Khóa linh thao đặc biệt dành cho những người ly dị sẽ do Linh Mục Nguyễn Trọng Trước (Nguyễn Tâm Thương) thuộc Dòng Tên hướng dẫn. Từ 6g chiều Thứ Sáu Ngày 25 đến 4g chiều Chúa Nhật 28 tháng 7/2019. Tại Trung Tâm Lê Thị Thành ở 20,303 Kermier Road, Waller, Texas. Mọi chi tiết, xin liên lạc trực tiếp: **Chị Kim Bàng 281 - 893 - 3603 (2)**

Xin lưu ý: Không nhận ghi danh qua email hay ghi danh dùm. Hạn chót ghi danh và đóng lệ phí là ngày 30/4/2019

người trẻ đang hoang mang trước Thập Giá đời mình, hoặc trước cái chết luôn chờ ta phía trước. “*Nhưng can đảm lên! Thầy đã thắng thế gian!*” (Ga 16, 33).

Giuse Phạm Đình Ngọc. SJ

Một cân bơ và sự gian dối

Ngày xa xưa, có một người nông dân thường

xuân bán bơ cho người thợ làm bánh. Một ngày, người thợ làm bánh quyết định cân lại số bơ anh ta mua để kiểm tra xem liệu người nông dân có bán chính xác khối lượng bơ anh ta yêu cầu hay không. Anh ta đã phát hiện ra khối lượng bơ không như thỏa thuận thực tế và kiện người nông dân ra tòa.

Quan tòa hỏi người nông dân rằng, anh đã dùng cách gì để cân khối lượng bơ bán ra. Người nông dân trả lời rằng: Thưa ngài, tôi không có dụng cụ đo lường chính xác nào cả, nhưng tôi có thứ để có thể biết được khối lượng bơ.

"Vậy anh đã cân bơ bằng cách nào?"

"Thưa ngài, trước khi anh thợ làm bánh mua bơ của tôi, tôi đang mua 1 cân bánh mỳ của anh ta. Mỗi ngày, khi anh bán bánh đem bánh mỳ tới, tôi đặt nó lên bàn cân và đưa lại cho anh ta số bơ có trọng lượng đúng bằng bánh mỳ. Nếu ai đó gian lận, thì đó chính là anh làm bánh".

Bài học: Bạn sẽ nhận lại những gì bạn cho đi. Sự gian dối sẽ được đáp trả bằng sự gian dối gấp nhiều lần.

Sưu Tầm